

го Господа: и каквъ мъ є сънъ;

45 И като слушаш сънчкю на рѣдъ, рече на обученици теси:

46 Внимайтесе къмъ книжници ти, който искатъ да ходатъ пременени, и обвърчатъ поздравленія та по торжица та, и да съдатъ на перви те мѣста на соборища та, и да ебдинуватъ напредъ на вечери ти:

47 Който и зиждатъ къщи ти на вдовици ти, и лицемѣрни се молатъ пристранни: онъ ще да прииматъ по много ѿсѫденіе.

ГЛАВА ВЪДЪ

И като погледна Иисусъ видѣ богатъ ти, който фарлахъ даровете си въ церковно то сокровище.

2 И видѣ и нѣкоа вдовица сирота, коѧто фарли тамиш дѣлъ ѿприци:

3 И рече: истина ви говоримъ, защо таа сирота вдовица фарли наѣ много ѿсѫчки ти:

4 Защо сѫчки ти фарлахъ въ даровете на Господъ онова щото имъ дарти ѿсѫваше: а таа ѿ събата екъдостъ сѫчкиятъ си имотъ, щото имаше фарли.

5 И като думаха нѣкои за церква та, защо є оукрасена съ хъбаки каменѣ, и съ гоуды, рече:

6 Тиащото ги гледате ще да дойдатъ дни, въ който не ще да ѿстане камень на камень, който не ще да се развали.

7 И попытала го, и рекоха: обучителю, кога прѣчее ще да бѫдатъ тиа (работы); и кое є знаменіе то, когато ще да бѫдатъ тиа;

8 И той рече: гледайте хъбаки, да се не прелгигите: защотомно зи на ще да дойдатъ въ моето, имѣ, и ще даговоратъ: защо ѿзвъ самъ: и времето приближи: да не идете прѣчее съѣдъ нихъ.

9 И когато чуете врани и размирици, да се не оўкоите: защо трѣбва да бѫдатъ тиа напредъ: но не є то ѿшето часъ скончаніето.

10 Тогава имъ говореше: защо ще да стане тѣзки на тѣзки, и царство на царство:

11 И ще да бѫдатъ тръсоке големи по мѣста, и гладове, и морове, и страшилища, и знаменія големи ѿ небо то ще бѫдатъ.

12 И по напредъ ѿ тиа сѫчики ти ще тѣратъ рѫце ти си на пасъ, и ще ви исподатъ. и ще ви предаватъ на соборища и въ темници, и ще ви водатъ предъ царове и кнѧзove, заради моето имѣ.

13 И ще да ви произайде во свидѣтелство.